

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivany Petrové a soudců JUDr. Ivana Koblihy a JUDr. Marty Tůmové v právní věci

žalobce: **Metrostav a.s.**, IČ 00014915
se sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha 8

proti
žalovanému: **České spořitelně, a.s.**, IČ 45244782
se sídlem Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00 Praha 4

vedlejší účastník
na straně žalovaného: **VÍTKOVICE ARÉNA, a.s.**, IČ 25911368
se sídlem Ruská čp. 3077/135, P 700 30 Zábřeh, Ostrava
zastoupená advokátem JUDr. Lubomírem Minaříkem
se sídlem Kateřinská 107/5, 779 00 Olomouc

o návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření, o odvolání vedlejšího účastníka proti usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Nc 1048/2018-19 ze dne 14. června 2018

takto :

I. Usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Nc 1048/2018-19 ze dne 14. června 2018 se v napadeném bodu I výroku mění tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by bylo žalovanému uloženo zdržet se vyplacení peněžních prostředků společnosti VÍTKOVICE ARÉNA, a.s., IČO 25911368, se sídlem v Ostravě, Zábřeh, Ruská čp. 3077/135, PSČ 700 30 z bankovní záruky č. 568931/13 ze dne 26. června 2013 **odmítá**.

II. Žalobce je povinen zaplatit vedlejšímu účastníkovi na straně žalovaného na náhradu nákladů odvolacího řízení Kč 2.178,-, a to do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce vedlejšího účastníka.

Odůvodnění :

1. Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. června 2018 vyhověl návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření a uložil žalovanému zdržet se vyplacení peněžních prostředků z bankovní záruky č. 568931/13 ze dne 26. června 2013 společnosti VÍTKOVICE ARÉNA, a.s. IČO 25911368 (bod I výroku), uložil žalobci zaplatit soudní poplatek (bod II výroku) a nepřiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení (bod III výroku).
2. Ve stručném odůvodnění soud uvedl, že lze mít za osvědčené tvrzení žalobce, že jako zhotovitel uzavřel se společností VÍTKOVICE ARÉNA, a.s. jako objednatelem smlouvu o dílo ze dne 14.9. 2012 a že v souladu se smluvním ujednáním obstaral pro případ vyplacení nákladů spojených s odstraněním vad díla samotným objednatelem bankovní záruku. Objednatel požádal dne 4.6. 2018 o její vyplacení, přitom je zřejmé, že objednateli žádné takové náklady v důsledku

odstranění vad nevznikly. Návrh žalobce spočívající v zákazu výplaty bankovní záruky je tak důvodný.

3. Proti usnesení se odvolal VÍTKOVICE ARÉNA, a.s. s tím, že vstoupil do řízení z vlastního podnětu jako vedlejší účastník na straně žalovaného. Návrh žalobce na vydání předběžného opatření považoval za vadný, protože z něho není zřejmé, jakou žalobu hodlá žalobce následně podat ani po jak dlouhou dobu mají trvat účinky navrhovaného opatření. Z jeho vyličení skutkových okolností je zřejmé, že splnil veškeré podmínky vyplývající z bankovní záruky, což podrobně rozvedl a nelze po něm spravedlivě požadovat splnění jakýchkoliv podmínek dalších. Na opakované výzvy k odstranění vad zhotovitel nereagoval a objednatel byl nucen zajistit si funkčnost zařízení na své náklady. Z textu smlouvy o dílo je zřejmé, že bankovní záruka neměla sloužit „výlučně“ k náhradě nákladů vzniklých v souvislosti s odstraněním vad díla, jak dovodil soud. Pro účely vyplacení částky z bankovní záruky nebyl povinen tvrdit, zda a jaké mu vznikly v důsledku odstranění vad díla náklady, natož tyto specifikovat. Bankovní záruka jako zajišťovací institut nemůže být účelově zmařena na základě nařízeného předběžného opatření, neboť v takovém případě by tento institut postrádal svůj smysl. Vedlejší účastník je finančně zdravou obchodní společností, jediným akcionářem je statutární město Ostrava, které poskytuje potřebné finanční prostředky, zejm. formou dotací a peněžitými i nepeněžitými vklady, tedy ani v tomto směru není na místě obava, že by byly finanční prostředky z čerpané záruky využity k jiným věcným účelům, než na které jsou určeny. Vedlejší účastník navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh na nařízení předběžného opatření v plném rozsahu odmítne, resp. jej zamítne.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení dle ust. § 212 a násl. o.s.ř., aniž by za tím účelem musel nařizovat jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.) a dospěl k následujícím závěrům :
5. Podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. může předseda senátu před zahájením řízení nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Dle ust. § 75c odst. 1 o.s.ř. k nařízení předběžného opatření lze však přistoupit jen za splnění předpokladu, kdy je nárok, uplatněný ve věci samé, alespoň osvědčen a kumulativně zároveň prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků nebo obava, že by výkon rozhodnutí v budoucnu vydaný byl ohrožen (o obavu z ohrožení výkonu rozhodnutí zde však nejde). Nesplnění alespoň jednoho z uvedených zákonných předpokladů, za jejichž osvědčení a prokázání nese výlučnou procesní odpovědnost žalobce, s sebou nezbytně přináší zamítnutí podaného návrhu.
6. Podle ust. § 75c odst. 4 o.s.ř. pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vydání usnesení soudu prvního stupně.
7. Smyslem zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením je poskytnutí ochrany jak tomu, kdo o vydání předběžného opatření žádá, tak v rámci ústavních pravidel i tomu, vůči komu předběžné opatření směřuje. Ochrana toho, proti komu má navrhované předběžné opatření směřovat, však nemůže dosáhnout takové intenzity, aby prakticky znemožnila ochranu oprávněných zájmů druhé strany. Jedná se přitom o opatření dočasná, jejichž trvání je omezeno, která mohou být k návrhu zrušena, předběžným opatřením není prejudikován konečný výsledek sporu, avšak zajišťuje se jím, aby konečné rozhodnutí mohlo mít vůbec nějaký význam (rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 189/2001).
8. Odvolací soud předně zkoumal, zda je splněna podmínka podání řádného návrhu na nařízení předběžného opatření (§ 75 odst. 2 o.s.ř.), zda je podán návrh určitý a srozumitelný (ust. § 75a o.s.ř.), zda byl návrh podán k tomu oprávněnou osobou a zda o návrhu bylo rozhodnuto soudem věcně i místně příslušným. Uzavřená smlouva o dílo s ohledem na dohodnutý předmět a cenu odpovídá znakům nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce a pro řízení o návrhu je proto v prvním stupni založena věcná příslušnost soudů krajských (ust. § 74 odst. 3 o.s.ř. ve vazbě na ust. § 9 odst. 2 písm. o) o.s.ř.).

9. Zvláštní náležitosti návrhu na předběžné opatření jsou obsaženy ve výše uvedených ustanoveních, návrh je vadný tehdy, pokud stanovené náležitosti neobsahuje. Vadný bude rovněž návrh, pokud navrhovatel nebude tvrdit, jakou žalobu ve věci samé hodlá podat, neboť již v okamžiku podání návrhu na nařízení předběžného opatření musí být navrhovatel jasný, zda bude následovat žaloba na určení, a to s uvedením konkrétního právního vztahu či práva, jež by mělo být předmětem takového určení a rovněž s uvedením, z čeho navrhovatel dovozuje svůj naléhaný právní zájem, či zda má následovat žaloba na plnění s uvedením důvodu požadovaného plnění. V případě, že návrh neobsahuje specifikované náležitosti, resp. je nesrozumitelný nebo neurčitý a pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení, soud nevyzývá navrhovatele k jejich doplnění a návrh odmítne. Takový postup odůvodňuje povaha předběžného opatření a lhůta, ve které je soud povinen rozhodnout. Povinnost urgentního projednání se vztahuje nejen na soudy nalézací, ale přiměřeně i na soudy odvolací – také ony jsou povinny rozhodovat bezodkladně; pokud by tak nečinily, porušily by svoji základní povinnost vyplývající z obecných ustanovení procesního předpisu (ust. § 6 o.s.ř.) i z čl. 38 odst. 2 Listiny, postupovat v řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná. (rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 736/17).
10. V posuzované věci žalobce v návrhu na nařízení předběžného opatření netvrdil, že by nějaký návrh ve věci samé podal, ani, že by tak mínil učinit. Z návrhu na nařízení předběžného opatření musí být zřejmé, jaký návrh ve věci samé hodlá žalobce podat, neboť teprve tehdy může soud podle ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. uložit, aby návrh na zahájení řízení ve lhůtě, kterou mu určí, podal. Určení předmětu řízení, který je vymezen v návrhu ve věci samé, je plně v rukou žalobce; soudu nepřísluší, aby za účastníka možné eventuality návrhů zvažoval.
11. S ohledem na vše dosud uvedené odvolací soud usnesení v napadeném rozsahu dle ust. § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. per analogiam změnil a návrh odmítl.
12. Za odvolací řízení náleží vedlejšímu účastníkovi náhrada nákladů řízení dle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., a to za jeden úkon právní služby a jednu náhradu hotových výdajů spolu s DPH (ust. § 9 odst. 1 ve spojení s ust. § 7 bod 4., § 11 odst. 1 písm. j), ust. § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. a ust. § 137 odst. 3 o.s.ř.) celkem ve výši Kč 2.178,-.

Poučení :

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (ust. § 238 odst. 1 písm. f) o.s.ř.).

Praha 11. září 2018

JUDr. Ivana Petrová v.r.
předsedkyně senátu